గమనం మధురం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

"Fall in love Man – This is not the age to be single. You will find life very interesting When you are with a girl" కన్నుకొడుతూ నవ్వాడు టామ్.

"ఛీర్ అప్ ఆనంద్. మరీ చదువు ప్రెషర్ ఎక్కువయ్యి ఇలా మాట్లాడుతున్నావు. ఈ మూడునెలలు ఇన్‌టర్న్‌షిప్ ఫన్‌గా ఉంటుందిలే"

పాప్‌కార్న్, డ్రింక్స్ కొనుక్కుని థియేటర్‌లోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. రొమాంటిక్ కామెడీ సినిమా అది. కామెడీతోపాటు రొమాన్సు పాళ్ళు కూడా ఎక్కువగానే ఉంది. స్టీవ్ పక్కన కూర్చుని రొమాంటిక్ సీన్లు చూడటం కొంచెం ఇబ్బంది పడింది అనిత. అనిత భుజం చుట్టూ చెయ్యి వేశాడు స్టీవ్. అప్రయత్నంగా అతని భుజం మీద తల వాల్చింది. అతని వెచ్చని చేతి స్పర్శ ఎంత ఎక్జయిటింగ్‌గా ఉంటుందో, అంతే స్వాంతన ఇస్తుంది. శృంగార దృశ్యాలు చూస్తూ పడిన ఇబ్బంది అంతా తీసేసినట్లు పోయింది.

సినిమా అయిపోయాక రూం దగ్గర కారులో డ్రాప్ చేసి "కాసేపు బైట కూర్చుందామా, నువు అలసిపోకుంటే" అని అడిగాడు స్టీవ్.

"సరే వాకింగ్‌కి వెళదామా?"

"వద్దులే, ఆ పక్కనే బెంచి ఉంది. అక్కడ కూర్చుందాం."

అనిత చెయ్యి పట్టుకుని మృదువుగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు స్టీవ్.

"చాలా మిస్ అవుతా నిన్ను. జులై నాలుగు హాలిడే కదా మూడురోజులు సెలవలు వచ్చాయి. ఇక్కడికి వచ్చెయ్యి ఆ మూడురోజులు"

"ఎక్కడ ఉంటాను స్టీవ్ నేను వస్తే, ప్రియకూడా పేయింగ్ గెస్ట్‌లాగా ఉండబోతున్నది కదా, తనతో ఉండటానికి కుదరదు కదా!"

"ఏదో ఆలోచించుదాం లే. ప్లీజ్ ఒప్పుకోముందు."

స్టీవ్‌కు దగ్గరగా జరిగి అతని భుజం మీద తలవాల్చి కళ్ళు మూసుకుంది అనిత.

చాలాసేపు ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు ఇద్దరూ.

"చలిగాలి వేస్తుంది. లోపలికి వెళ్ళు, జలుబు చేస్తుందేమో, రేపు వస్తాను నువ్వు వెళ్ళే లోపల."

మాట్లాడకుండా లేచింది అనిత. రూం తలుపు దగ్గరకు. వచ్చాక ఆప్యాయంగా హత్తుకుని నుదుటిమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు స్టీవ్.

"గుడ్‌నైట్! స్వీట్ డ్రీమ్స్" నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"గుడ్‌నైట్" ఎందుకింత భారంగా ఉంది మనస్సు. గుండె నొక్కిపెట్టినట్లు..

ఇద్దరూ పెద్దగా మాట్లాడకపోయినా, మాటల అవసరం లేనట్లుగా ఒక మనస్సు నుండి ఇంకో మనస్సుకు మౌన సందేశాలు.

"ప్రియను అడిగావా? తనకు నిజంగానే ఇబ్బంది లేదుకదా, నువ్వు తనతో ఉంటే - లేకుంటే నాతో ఉండు."

జులై నాలుగు, అమెరికా స్వాతంత్రదినోత్సవం, శుక్రవారం వచ్చింది దానితో మూడురోజులు సెలవలు. గురువారం సాయంత్రం బయలుదేరి వచ్చేస్తే, ఆదివారం సాయింత్రం తిరిగి వెళ్ళొచ్చు అని స్టీవ్ ప్లాన్ చేశాడు.

"అడిగాను తనకేమీ ఇబ్బంది లేదంట. నా ట్రైన్ వచ్చేసరికి రాత్రి పదవుతుంది"

"నేను వస్తాను నిన్ను రిసీవ్ చేసుకోటానికి. ఎన్నో ప్లాన్ చేస్తున్నా ఈ మూడు రోజుల్లో ఏమేమి చెయ్యాలో అని. అన్నీ చెయ్యగలమనే అనుకుంటున్నా. నువ్వు నా దగ్గరే వుండొచ్చు కదా. ప్రామిస్ గుడ్ బాయ్‌లాగా ఉంటా"

గట్టిగా నవ్వేసింది "నేను మరీ అంత గుడ్ గర్ల్ కాదేమో అని జాగ్రత్త పడుతున్నా"

"ప్లీజ్ ఒప్పుకో, ఎటూ రోజంతా నాతోనే ఉంటావు కదా!"

"నువ్వూ, ప్రియా తేల్చుకోండి. తనేమో కలిసి ఫైర్ వర్క్స్ చూద్దాం అని చెప్పింది" టీజింగ్‌గా అన్నది అనిత.

"సర్లే నేను ప్రియను మేనేజ్ చేస్తే. నా ప్లాన్ దేనికి అడ్డు చెప్పకు"

ఇద్దరికీ చాలా ఎక్సయిటింగ్ ఉంది. దాదాపు నెల తరవాత కలుసుకోవటం. రోజూ ఫోనులో మాట్లాడుకుంటున్నా తృప్తిగా లేదు. కవితతో స్టీవ్ కోసం చికాగో వెళుతున్నట్లుగా చెప్పలేదు అనిత. స్టీవ్ మీద తనకున్న ఫీలింగ్స్ ఎందుకో కవితతో చెప్పలేదు. ఫ్రెండ్స్ అందరి గురించి చెప్పినట్లే తన గురించి చెప్పింది కానీ ప్రేమిస్తున్నట్లు చెప్పలేదు.

రాత్రి పదిగంటలకు ట్రైన్ దిగేసరికి ఎదురుగా స్టీవ్ నవ్వుతూ చెయ్యి ఊపుతుంటే పోయిన ప్రాణం తిరిగి వచ్చినట్లయ్యింది."చాలా మిస్ అయ్యాను నిన్ను" గట్టిగా హత్తుకున్నాడు స్టీవ్.

"ఏమి తేల్చుకున్నారు నువ్వూ ప్రియ?" బైటకు వచ్చి కారులో కూర్చున్నాక అడిగింది.

"ముందు అర్జంటుగా సాండ్‌విచ్ ఏదైనా తిందాం. ఆకలవుతుంది. తర్వాత ప్రియ దగ్గర దింపేస్తా నిన్ను. రేపు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ అయ్యాక నిన్ను కిడ్నాప్ చేస్తా. మా పేరెంట్స్ దగ్గరకు వెళదాం ఇద్దరం. హోప్ యు డోంట్ మైండ్"

"నేనా? అదేంటి సడన్‌గా ఈ ప్లాను?"

"మామ్ గొడవ చేస్తుంది రమ్మనమని. ప్రతి సంవత్సరం జులై నాలుగున బార్బెక్యూ పార్టీ ఇస్తారు ఇంట్లో. నువ్వుకూడా మా ఫామిలీని చూసినట్లు ఉంటుంది కదా. రాత్రికి తిరిగి వచ్చేద్దాం. ఏమన్నా ప్రాబ్లమా?"

"ప్రాబ్లమ్ అంటూ ఏమీలేదు కానీ మొహమాటంగా ఉంది."

శాండ్‌విచ్ తిన్నాక, ప్రియ దగ్గర దింపేసి వెళ్ళిపోయాడు స్టీవ్.

పేయింగ్ గెస్టులాగా ఉండటం బాగుంది పైగా చవకగా ఉందని చెప్పింది ప్రియ. రూం కూడా పైన మేడమీద ఉంది. ఓనర్స్‌తో సంబంధం లేకుండా గరాజీలో నుండి పైకి వేరే మెట్లు ఉన్నాయి. ఇంకో రూం కూడా ఇలాగే అద్దెకు

ఇచ్చారంట. రిటైర్ అయిపోయిన దంపతులు. బ్రేక్‌ఫాస్ట్ ఫ్రీ అంట. లంచ్, డిన్నర్ కావాలంటే దానికి వేరే డబ్బులు అని చెప్పారంట. ప్రియ వద్దని చెప్పిందంట.

కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పడుకునేసరికి రాత్రి రెండు దాటింది.

చికాగో నుండి స్టీవ్ వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు ఉండే మిల్‌వాకీ అనే ఊరు ఓ రెండు గంటల ప్రయాణం. విస్కాన్సిన్ రాష్ట్రంలో ఉంది ఆ ఊరు. ప్రియను కూడా రమ్మనమని అడిగారు కానీ ప్రియ మృదువుగా తిరస్కరించింది.

అనితకు మొహమాటంగానే ఉన్నది, ఎప్పుడూ అమెరికన్ల ఇంటికి వెళ్ళలేదు ఎలా ఉంటారో, వాళ్ళ పద్ధతులు ఎలా ఉంటాయో, అందునా స్టీవ్ వాళ్ళ ఇంటికి అంటే ఇంకా బెరుకుగా ఉంది.

వాళ్ళకు ఏదైనా గిఫ్ట్ కొనాలి అని ప్రియతో తర్జన భర్జనలు పడి - మంచి వైన్ బాటిల్, బెర్రీస్ పై, వాళ్ళ అమ్మకు ఒక మంచిపూల బొకే తీసుకుంది.

స్టీవ్ వాళ్ళ ఇంటి చుట్టుపక్కల కూడా అందరూ పార్టీలు చేసుకుంటున్నారేమో వీధంతా కార్లతో నిండిపోయింది. కారు దిగి చుట్టూ చూసింది అనిత. చక్కటి లాన్, ఇంటికి రెండు వైపులా పెద్ద చెట్లూ, పూల మొక్కలు, కొంచెం సైజు చిన్నదిగా అనిపిస్తున్నా రెండు అంతస్థుల ఇల్లు. ఇండియాలో ఇంత ఇల్లు తోట ఉండి, ఇంత పచ్చగా ఉండే కాలనీలు ఉన్నాయా అస్సలు అనిపిస్తుంది.

"మాకు మధ్యాహ్నం నుండి ఓపెన్ హౌస్, అంటే వచ్చేవాళ్ళు వస్తారు వెళ్ళేవాళ్ళు వెళతారు. ప్రతి సంవత్సరం ఫామిలీ ఫ్రెండ్స్ అందరికి నో ఫార్మాలిటీ పార్టీ ఇది. విపరీతమైన తిండి మాత్రం ఉంటుంది" కారులో నుండి పై, వైన్ బాటిల్ తీసుకుని దిగుతూ నవ్వాడు స్టీవ్.

తలుపు తీసుకుని లోపలికి వెళుతూనే స్టీవ్ చెల్లెలు లిండా వచ్చి గట్టిగా హత్తుకుంది స్టీవ్‌ని. పదవ తరగతి చదువుతుంది అని చెప్పాడు స్టీవ్. సన్నగా, దాదాపు అనిత ఎత్తులో ఉంది లిండా. నడుముదాకా ఉన్న జుట్టు వదిలేసుకుంది. షార్ట్స్, టీ షర్టు వేసుకుంది. లిండా అరుపులు విని లోపలనుండి అతని తల్లి వచ్చింది.

"మామ్! తను అనిత నా ఫ్రెండ్" అని పరిచయం చేశాడు.

"నైస్ టు మీట్ యు.. మిసెస్ మిల్లర్" అంటూ అనిత ఆవిడకు పూలబొకే ఇచ్చింది.

"మేరీ అని పిలువు చాలు నైస్ ఆఫ్ యు టు బ్రింగ్ ఫ్లవర్స్ అండ్ వైన్. మేక్ యువర్ సెల్ఫ్ కంఫర్టబుల్" ఎంతో మర్యాదగా అని తను పలుకరించి ఆ తరవాతే స్టీవ్‌ను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకుని, బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకుంది.

లిండాది తల్లిపోలిక అనుకుంది అనిత. ఇద్దరికి నీలి కళ్ళు, మేరీకి కురచజుట్టు భుజాలు వరకు, నవ్వే కళ్ళు, వయస్సుతో పాటు వచ్చిన హుందాతనం, కొంచెం బొద్దుగా, నిండుగా ఉన్నారు ఆవిడ.

తిన్నగా ఇంటి వెనకవైపుకు తీసుకువెళ్ళాడు స్టీవ్. రాళ్ళతో నలుచదరంగా అందంగా పరిచారు పాటియో. చుట్టూ పూల మొక్కలు, గులాబీలు. ఓ పక్క పెద్ద గ్రిల్ ఉంది. దాని ముందు మొక్కజొన్న కంకుల పై ఆకులు తీస్తూ వాళ్ళ నాన్న రిచర్డ్ ఉన్నాడు. పరిచయం చేశాక ఆయనకు షేక్‌హాండ్ ఇచ్చింది అనిత.

"స్టీవ్‌కు ఇంత అందమైన ఫ్రెండ్ ఉందని ఇంతవరకు మాకు తెలియదే" నవ్వుతూ అన్నాడాయన. పొడుగ్గా, బలిష్టంగా ఉన్నాడాయన. సగం పైగా తెల్లబడిన జుట్టు, కొంచెం ముడుతలు పడ్డ మొహం, నవ్వుతుంటే అచ్చంగా స్టీవ్‌లాగానే ఉన్నారు.

ఓ పక్క ఓ పది కుర్చీలు, పెద్ద ప్లాస్టిక్ టేబుల్ ఉన్నాయి.

"ఇప్పుడే అంతా సర్దుతున్నాం. ఈ కుర్చీలో కూర్చో. ఏం తాగుతావు నువ్వు? కొంచెం వైన్ ఇవ్వనా?" లోపలినుండి వస్తూ అడిగింది మేరి.

"కోక్ తాగుతాను. ఏమన్నా హెల్ప్ చెయ్యాలా?" మర్యాదగా అడిగింది అనిత.

"బార్బెక్యూ పార్టీ అంటే మొగవాళ్ళు చేస్తారు. మనం ఎంజాయ్ చెయ్యాలి. ఎప్పుడూ ఆడవాళ్ళ చేస్తుంటారు కదా, కనీసం ఇలాంటప్పుడైనా తప్పించుకోవాలి" అనిత పక్క కుర్చీలో కూర్చుంటూ నవ్వింది ఆవిడ.

"వేడిగా ఉంది ఇవాళ్ళ, ఇదిగో చల్లగా కోక్ తాగు" అనిత చేతికి చల్లటి కోక్ బాటిల్ ఇచ్చాడు స్టీవ్ "మామ్ నీకు బీర్"

"థాంక్స్ స్వీట్ హార్ట్! చాలా ప్రయాణం చేసి వచ్చారు. ఆకలవుతుందేమో మీకు. ముందు వేడిగా మొక్క జొన్న పొత్తులు తినండి. అప్పటికి గ్రిల్డ్ చికెన్ రెడీ అవుతుంది. అందరూ నెమ్మదిగా మూడుగంటల తరవాత వస్తారు."

తను కూడా ఒక బీర్ తెచ్చుకుని అనిత పక్కన కూర్చున్నాడు స్టీవ్. కొంచెం ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది తల్లిదండ్రుల ఎదురుగా బీర్ తాగటం.

"అనిత నువ్వు బీఫ్ తినవని చెప్పాడు కానీ ఏమి ఇష్టమో చెప్పలేదు."

"పెద్ద పట్టింపులు ఏమీ లేవు, ఒక్క బీఫ్ తప్పించి, ఏదైనా తింటాను"

లిండా, స్టీవ్ కలిసి లోపలనుండి కోల్‌స్లా, పొటాటో సాలడ్, పచ్చి కూరగాయల సలాడ్, చికెన్, హాట్‌డాగ్స్, పుచ్చకాయ ముక్కలు అన్నీ టేబుల్ మీద సర్దారు. పెద్ద ఐ బాక్స్ నిండా వాటర్ బాటిల్స్, బీర్, కూల్‌డ్రింక్స్ ఉన్నాయి.

వాళ్ళందరూ బాగా ఆప్యాయంగా మాట్లాడుకుంటుంటే చాలా ముచ్చటగా అనిపించింది. మేరీ కొసరి కొసరి వడ్డిస్తూంటే అమ్మ గుర్తుకు వచ్చింది. ఏ దేశంలో అయినా అమ్మలందరూ ఒకటేనేమో! ఎంత ఎదిగినా పిల్లలు ఎప్పుడూ చిన్నవాళ్ళలాగానే కనిపిస్తారేమో.

కోల్‌స్లా, సలాడ్స్ ఫ్రిజ్‌లో పెట్టటానికి మేరీ స్టీవ్ లోపలకు వెళ్ళినప్పుడు లిండా అన్నది "స్టీవ్ ఎప్పుడూ తన గర్ల్ ఫ్రెండ్స్‌ని ఇంటికి తీసుకు రాలేదు."

సిగ్గుపడింది అనిత ఆ మాటలకు. వచ్చినప్పటినప్పటినుండి లిండా తనను బాగా గమనిస్తుందని అర్థం అయ్యింది అనితకు. ఏమి సమాధానం ఇవ్వాలో అర్థం అవ్వక, లిండా స్కూలు విషయాలు అడుగుతూ మాట మార్చింది.

సాయంత్రం ఆరుదాకా టైం ఎలా గడచిపోయిందో కూడా తెలియలేదు అనితకు. దాదాపు ఓ ముప్పైమంది దాకా వచ్చినట్లున్నారు. కబుర్లు, నవ్వులూ, గోలగోలగా సరదాగా గడచిపోయింది.

బయలుదేరుతుంటే ఏమేమో డబ్బాల నిండా ఫుడ్ పెట్టి ఇచ్చింది మేరి, స్టీవ్ వద్దు అంటున్నా కోప్పడుతూ బలవంతానా ఇచ్చింది.

"మా స్టీవ్‌కు నువ్వు చాలా నచ్చావు. నీ గురించి తెలుసుకోవడానికి ఈ టైం సరిపోలేదు. కానీ స్టీవ్‌కి నువ్వు నచ్చితే నాకూ నచ్చినట్లే. ఎప్పుడు రావాలనుకున్నా మొహమాటపడకుండా మా ఇంటికి రావొచ్చు నువ్వు" కారుదాకా వచ్చి అనితను హగ్ చేసుకుని చెప్పింది మేరి.

"ఏం చెప్పావు నా గురించి?" కుతూహలంగా అడిగింది అనిత తిరుగు ప్రయాణంలో.

"మా అమ్మ మాటలకు ఫీల్ అయ్యావా? సారీ."

"ఛఛ అలాక్కాదు, నేను వేరే దేశం అమ్మాయిని. కానీ నీ గర్ల్‌ఫ్రెండ్ అని చెప్పేశావా? ఏమీ అభ్యంతరం పెట్టలేదా?"

"మొదట్లో నాకు తెలియకుండానే నీ గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడా. మన దేశం కాదు అని. డీప్‌గా ఇన్వాల్వ్ అవ్వొద్దు అని నచ్చ చెప్పారు. కానీ ఓ రోజు కూర్చుని నువ్వు నాకెందుకు నచ్చుతావో, నువ్వంటే నాకెందుకు అంత ఇష్టమో చెప్పాను. నేను నా ఫామిలీ చాలా క్లోజ్ నీతూ. ఇవ్వాళ నిన్ను చూశారు. అమ్మకు నువ్వు నచ్చావు అని అర్థం అయ్యింది. ఒకవేళ వాళ్ళకు ఇంకా ఏమన్నా అనుమానాలు ఉన్నా, నీతో ఇంకా పరిచయం పెరిగితే నిన్ను ఇష్టపడని వాళ్ళు ఎవరు నీతూ. మాయలో పడేస్తావు" చిలిపిగా నవ్వాడు.

అనితకు విపరీతంగా ఆశ్చర్యం వేసింది. తన ఇంట్లో స్టీవ్ గురించి చెపితే ఏం జరుగుతుందో ఊహించుకోటానికే భయం వేసింది.

స్టీవ్ తన రూంకు తీసుకువెళ్ళాడు.

"కాస్త ఫ్రెష్ అవుతావా? ఫైర్ వర్క్స్ చూడటానికి నేవీ పియర్‌కు వెళదాం"

విపరీతంగా రద్దీతోబాటు, పార్కింగ్ కూడా దొరకటం చాలా కష్టం కాబట్టి, రెండు బస్సులు మారి నేవీ పియర్‌కు వెళ్ళారు. అనుకున్నట్లుగానే విపరీతంగా రద్దీగా ఉంది.

"నచ్చట్లేదు ఇంత జనం మధ్య. అక్వేరియం దగ్గరకు వెళ్ళి అక్కడనుండి చూద్దామా?"

అడిగాడు స్టీవ్.

నేవీ పియర్ దగ్గర బోట్ ఎక్కి, అక్వేరియం దగ్గర దిగారు. ఇలా బోటు మీద కూర్చుని ఫైర్‌వర్క్స్ చూస్తే ఎంత బాగుంటదో కదా అనిపించింది అనితకు.

అక్వేరియంకు ప్లానెటోరియంకు మధ్యలో ఉన్న రాళ్ళ గోడ మీద కూర్చున్నారు. మిచిగెన్ లేక మీద వెన్నెల కాంతుల తళతళలు, ఓ పక్క అద్భుతమైన ఎత్తైన బిల్డింగ్‌లు, ఇంకోపక్క ఆకాశంలో రంగురంగుల తారాజువ్వల అందమైన కాంతులు - పక్కనే మనస్సు దోచిన చెలికాడు.

"ఎంత బాగుందో కదా!" ఎక్సైటెడ్‌గా స్టీవ్ వైపు చూసింది అనిత.

తనవంకే తదేకంగా చూస్తున్న స్టీవ్‌ను గమనించి, కనుబొమ్మలెగరేసింది.

మృదువుగా అనిత గడ్డం ఎత్తి "ఐ లవ్ యు నీతు" అంటూ పెదవులను చుంబించాడు.

చుట్టుపక్కల గాలి, శబ్దాలు, ప్రకృతి అంతా స్థంభించినట్లుగా అనిపించింది.

మృదువుగా అంటీ అంటనట్లుగా మొదలయ్యిన ముద్దు - ఎవరిని దగ్గరకు లాక్కున్నారో - ఎవరు ఎవరి దగ్గరకు వెళ్ళారో తెలియలేదు. భావాల పరిష్వంగంలో, ఉద్వేగపు అలల తాకిడిని తట్టుకుంటూ - ప్రేమా, వ్యామోహమా, కాంక్షా - వీటన్నిటినీ మించిన పదం నాకు తెలియదే అని మనస్సు వాపోయింది.

గుండెకి సవ్వడెందుకు - పెదవులకు ఒణుకెందుకు
పరువానికి పరుగెందుకు - తనువుకి తపనెందుకు
ఏమిటీ కొత్త వింత - మదిలో ఏదో పులకింత
అర్థంకాని కవ్వింత - ఆశల గిలిగింత
ఇదేనేమో ప్రేమ - ఇదే సుమా ప్రేమ!

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)